

Karanlık güçlerin ve kiralık işbirlikçilerin hıyanetiyle, uzun yıllardır, her yönden çözümlü ve çöküşe doğru sürüklenen Türkiye'mizde, sevindirici ve ümit verici gelişmeler gözlenmektedir.

Aziz milletimizin özünde, ki en aciz ve çaresiz sanıldığı dönemlerde bile, umulmadık devrim ve değişimler gerçekleştirme yeteneği, yeniden dirilme sürecindedir.

Alt yapısı Milli şuurla hazırlanan bu diriliş ve derleniş süreci; yeni Genelkurmay Başkanımızın, hem de iç ve dış merkezlerin bütün sinsisi ve siyonist girişimleri boşa çıkarılarak, göreve getirilmesi ile çok mutlu ve umutlu bir sürece girmiştir.

Org. Büyükanıt'ın Genelkurmay Başkanlığı'na atanma şekli, bir süredir Türkiye'de devam eden sivil vurdumduymazlık / itaatsizlik ve devletin hükümet eli ile talanı ve tasfiyesi sürecinin sonuna gelindiğinin işaretini vermiştir.

Gerçekten de AKP İktidarı ve şaibeli Siirt seçimleri ile Başbakan olan Recep Tayyip Erdoğan, Türkiye'nin devlet disiplinini dejenere eden ve devletin kurumlarını yabancıların doğrudan müdahalesine açık hale getiren (Edelman'ın YSK ziyareti) sorumluluğun sahipleridir.

Yine AKP İktidarı Türkiye'yi siyonist Yahudi tüccarların ve basit ABD ve AB bürokratlarının oyun alanına döndermiştir.

Bu yetmemiş gibi, etnik bölücülüğe tanınan inanılmaz kredi ve Başbakanlığın siyasal bölücülüğün ve siyasal pervasızlığın merkezi haline getirilmesi ve kimin Başbakan kimin Dışişleri Bakanı olduğunun artık seçilemez hale gelmesi ile Ankara tüm dünya başkentlerinin "alay konusu" haline gelmiştir.

ABD'de Al Gore'un bir seçim darbesi ile elinden Başkanlığın alınması, Ariel Şaron'un tıbbi bir darbe ile yerini Ehud Olmert'e bırakması, Ömer İzgi'nin oldu bitti haline getirdiği

bir erken seçim kararı ile AKP'nin önünün açılması, Berlusconi ve Tony Blair'in iktidara taşınması ile başlayan demokrasiyi demon-kraşi (şeytan yönetimi) ve hukuku cunta için kullanan siyaset döneminin sonuna gelinmiştir.

Ankara'da yaşananlar, yeniden reel politığe, devlet terbiyesine, devlet disiplinine, dönüşün kaçınılmaz olduğunun belirtileridir.

Artık demokrasiyi, hıyanet kılıfı ve menfaat kapısı görenlerin dönemleri bitmiştir.

AB safatasının ve tek parti diktasını: devleti yozlaştıracak ve ayrıştıracak bir mekanizma olarak kullanma süreci tükenmiştir.

TSK'yı ve Türkiye'yi "oyuncak" olarak görme ve kullanma dönemi bitmiştir.

"Yolsuzluk da, soysuzluk da yapar kitabını uydurur rahat ederim" felsefesi iflas etmiştir.

Org. Büyükanıt, uzun zamandır beklenen "ses"i vermiş ve de devletin derlenip toplanması için düğmeye basılmış vaziyettedir.

Demokrasiyi; dış güdümlü hilafet devleti haline getirme ve dış güdümlü sahte Atatürkçü diktaya dönüştürme operasyonları bitirilmiştir.

Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nın devir teslim töreninde ve sonrasında Org. Büyükanıt'ın ve Org. Başbuğ'un ifade ettiği görüşler ve ortaya koydukları duruş "devletin" tasfiye edilmediğini Türkiye'nin "teslim" alınmadığını net bir şekilde herkese göstermiştir.

Demokrasilerde, toplum manipüle edilerek sağlanan sahte oy oranlarının ve milletvekili sayılarının her türlü siyasal pervasızlığın meşru gerekçesi yapılamayacağı ilan ve ikaz edilmiştir. [1]

Zaman Gazetesinde A.Turan Alkan'ın, bu onurlu ve olumlu gelişmeleri fark etmesi ve patronları olan merkezler hesabına endişelenmesi de, sevindiricidir:

"TSK'nın arayışı

Elbette her iki hadisenin, yani gösteri yürüyüşü ve Harp Okulu konuşmasının mütad emir-komuta hiyerarşisi dahilinde yönlendirildiğini varsayarak konuşmak lazım. Benim gördüğüm şeyin adı "arayış"tır. Silahlı Kuvvetler, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin tam da merkezinde tuttuğu yerin, içerden ve dışardan gelebilecek sorgulama taleplerine karşı savunmasını yapmak, yeni bir meşruiyet çizgisinde tutunmak için ses ve üslûb idmanı, strateji belirlemek için zemin etüdü yapıyor.

Orgeneral Başbuğ'un konuşmasında işaret ettiği hususlar, geleneksel askeri diskurun tekrarı gibi görünse de dikkat çekici ayrıntılar taşıyor, "askerin tek başına mücadelesi yetmez; devletin tüm kurumları ve sivil toplum kuruluşları da mücadeleye katılmalıdır" meâlindeki cümleden anlaşılması gereken, AB kaynaklı eleştiriler karşısında ordunun yalnız bırakılmaması gerektiğidir; nitekim bu talep şöyle seslendiriliyor: "Silahlı Kuvvetlerin (...), anayasal düzenin üç temel niteliği olan, ulus devlet, üniter devlet ve laik devlete yapılan saldırılara kayıtsız kalmasını istiyorlar. TSK'yu, başka ülkelerin ordularıyla karıştırarak, farklı sonuçlar üretmeye çalışanlar, Türk toplumunun tarihini de, gerçeklerini de bilmeyenler ya da kendilerine yabancılaştırmış olanlardır. TSK, laik devletin korunmasında her zaman taraf olmuştur ve olmaya da devam edecektir."

Hakkari'deki toplu askerî eylem ise, moda tabirle bir ilk; Tugay komutanı ve karargâh

subayları, eş ve çocuklarının oluşturduğu toplulukla birlikte daha iyi ve yeterli belediye hizmeti almak için pankartlı yürüyüş yapıyorlar. Bu eylem, doğrudan belediye başkanı yerine Hakkârililere hitab etme ihtiyacını hissettirmesi bakımından dikkat çekicidir, bir nevi halkla ilişkiler çalışmasını andırıyor bu durum. Toplum desteği talep etmesi bakımından da Org. Başbuğ'un konuşması ile örtüşen bir boyutu söz konusu.

Bilindiği üzere önceki Genelkurmay Başkanı Sayın Hilmi Özkök, askerinin sistem içindeki yeri konusunda daha demokratik profil gösterdiği için sevmeyenlerince hayli eleştirilmiş ve atla darıyı dövüştürmek konusunda kabiliyetli gazeteci esnafı tarafından giderayak, Cumhurbaşkanı'na bir güzel azarlattırılmıştı! Bu çevreler hayli zamandır "çok serttir, konuşursa kötü yapar, vurduğu yerden ses getirir" gibi imâlarla ordunun yeni yönetimini adeta bir şeyler yapmaya zorluyor gibiydiler. Nitekim necib basınımızın önlübero tayfası, konuşmayı "sert yaptı" serlevhasıyla duyurmayı tercih ettiler. Oysaki bu sertliğin hemen arka planında duran tereddüdün fark edilmemesi çok zordu. Konuşmanın böyle bir anlam boyutu da yok değil.

Müneccim değiliz fakat bundan sonra vukuu muhtemel olan şey, TSK'nın AB normlarına göre dönüşmesi yerine, sistemin eskisi gibi TSK merkezli yapısında direnmesi ve AB'ye katılma sürecinin garip mayın tuzaklarına çarpmasıdır.

Evet, duruş mütereddid görünüyor ama bu raundu AB yanlıları zor alırlar!" [\[2\]](#)

Peki, AKP'ye ve İsrail'e Nasıl Yardım Edilir?

Örneğin Fetullah Gülen, gayrete gelip:

Öncelikle İsrail'in yanlısına "YANLIŞ" yaptığına "HAKSIZ" diyebilirse,

**- * Ortadoğu'da oluşturmak istediği haritanın İMKANSIZ olduğunu söyleyebilirse,
- * Medyayı, başbakanları, bakanları, bürokratları ve uluslararası örgütleri yanına alsın veya makam ve menfaatla kiralasa bile bunların "Arz-ı Mev'ud" merkezli Dünya hakimiyeti stratejisinin gerçekleşmesine yetmeyeceğini haykırabilirse,**

- * **Herkesi, her ülkeyi, her kurumu ve her statüyü "Siyonizm"in veya "Semitizm"in emrine verme gayretlerinin "anti-semitizm"in sistematik hale getireceği gerçeğini, artık açıkça İsraili ve diaspora yanlısı Yahudiler'in yüzüne karşı çekinmeden hatırlatabilirse..**
- * **Siyonistlerin ve Ortodoks Yahudi politikacıların yedikleri çanağa pislediklerini ve bu yüzden istenmeyen topluluk veya millet haline geldikleri yine açıkça kendilerine iletilebilirse,**
- * **"Bir Türk öldür, rahat et!" diyen İsrail atasözünün 600 yıllık Türk-Musevi ilişkilerine düşürdüğü derin ve kara şüphenin, ve dünya kamuoyunda oluşan ve olgunlaşan "Siyonizm vahşeti" gerçeğinin kendi sonlarını hazırladığını dile getirebilirse**
- * **("Bizim bu Başbakan'la çok özel ilişkilerimiz var!" beyanatı bir İsraili bakan tarafından Türk Kamuoyu'na ifşaat olarak ulaştırılırken "Türkiye'nin İsrail'in oyuncağı olduğu veya oyuncağı haline getirildiği" AKP'nin iktidar yapılış sürecinde açıkça ortaya çıkmışken: Şimdi Lübnan'a asker göndermek; Hizbullah'a ve İslam'a savaş açmak gibidir!)" gerçeğini ortaya koyabilirse...**
- * **Bir yandan "Kürt ayrılıkçılığı" ile Kuzey Irak'taki Türk düşmanı yapılanmaya sonsuz destek verip, diğer yandan da Lübnan için Türkiye'den asker istemenin çelişkisi ve Müslüman Türk halkının haklı endişelerini İsrail'e gösterilebilirse,**

Siyonistlere ve İsraililere: Siz "Tanrı" değilsiniz ki her dilediğiniz yerine gelsin! "Hakkınızı bildiğiniz kadar haddinizi de bilin" diyebilirse, hem kendisine hem de İsrail'e en büyük iyiliği yapmış olacaktır.

En zor anlarında hep kendilerine kucak açmış Müslüman Türkler'e bile düşman olabilmiş bir İsrail, tüm devletlerin ve milletlerin güvenini "TAMAMEN" yitirmiş ve başına gelecekleri hak etmiş sayılır.

"Sonuç olarak; İsrail'i savunmak veya hadi diyelim Lübnan'da "BARIŞA" katkıda bulunmak için öncelikle asker göndermeyi önermek ve desteklemek yerine İsrail'e ve onun hamisi Batı ülkelerine neleri yapmamaları gerektiğini anlatmak; aydınların, köşe yazarlarının ve politikacıların asıl görevi değil midir?

İşte Afganistan'da uygulanan model; Batı'nın eskisinden daha zalim "YENİ SÖMÜRGEÇİLİK SÜRECİ"ni deşifre etmiştir!

***İngiltere'nin "Genel Vali" atayarak sömürgeyi yönetme yöntemi yeniden
dirilmiş, ya da en azından "genel valilerin maskesi" indirilmiştir! [3]***

□

□

□

[1] <http://www.sesar.com.tr/>, 26 ağustos 2006

[2] A.Turan Alkan, Zaman, 27 Eylül 2006

[3] <http://www.sesar.com.tr/>, 28 ağustos 2006